

LIM VORD

Druga wojna światowa

DZIEŃ PO DNIU

Lim Vord
Druga wojna światowa.
Dzień po dniu

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=31508977
ISBN 9785449067975

Аннотация

Krótką historią drugiej wojny światowej. Chcesz połączyć przeszłość, aby zarządzać teraźniejszością i przyszłością. Ta książka jest dla Ciebie przygotowana. To wszystko się stało

Содержание

Powstanie III Rzeszy	5
Wojna secesyjna w Hiszpanii	20
Konflikt zbrojny między Japonią a ZSRR w Halkin Gol	43
Wojna radziecko-fińska z lat 1939—1940	46
Wjazd państw bałtyckich do ZSRR	51
II wojna światowa	53
Zawód Polski	53
Kraje Beneluksu	56
Inwazja Francji	58
Конец ознакомительного фрагмента.	63

Druga wojna światowa

Dzień po dniu

Lim Vord

© Lim Vord, 2018

ISBN 978-5-4490-6797-5

Książka powstała w inteligentnym systemie wydawniczym
Ridero

Powstanie III Rzeszy

Widok Trzeciej Rzeszy (imperium), jak miał 13 lat i 13 dni, według niektórych historyków, zasługa jednej osoby – Adolf Hitler (Gidlera). Nazwisko jest identyczne ze znaczeniem «leśnik, dozorca». Jedyne przyrodnie siostra – Paula, artystka, żyła do 1960 roku, pół-siostra Angela (ojcowskiego), gospodyni aż do 1949 roku, a jej syn Leo Hitler został przechwycony podczas bitwy pod Stalingradem, a oferowane do wymiany syna Stalina Jakowa. Brat Edmund umiera w młodym wieku.

W 1908 r. Hitler nie zdał egzaminów na Wiedeńskiej Akademii Sztuk, ale od 1909 r. Sprzedaż jego obrazów zaczyna przynosić solidne dochody. A.G. studiuje angielski i francuski w ilości wystarczającej do obejrzenia filmów tych krajów w oryginale, jest aktywnie zainteresowany uzbrojeniem armii świata i polityki. Podawać „dla Czesi i Węgrzy,” armia austriacka nie chce, ale w 1914 roku, wraz z wybuchem I wojny światowej, z prośbą, aby złożyć wniosek do służby w Bawarii (Niemcy) armii. W 1918 r. Hitler został otruty gazem chemicznej skorupy eksplodującej w pobliżu Anglików. Na wpół stracił wzrok, prowadzi ślepych towarzyszy ze strefy ostrzału. To właśnie w tym czasie, według jego zeznań wraz z wiadomością o kapitulacji Niemiec, dostaje objawienie o odrodzeniu Rzeszy i cudownie uzdrowiony. Według mitologii, być może, ma rzeczywiste korzenie Hitlera (1), aby otrzymać propozycję od lekarza, silnego

hipnotyzera, że był mesjaszem narodu niemieckiego i dlatego trzeba zobaczyć. Lub (2) zawiera umowę z przedstawicielem sił ciemności, że zostanie wydana władzę przez 13 lat i 13 dni (30 stycznia 1933 roku – 30 kwietnia 1945) dla elewacji narodu niemieckiego.

W listopadzie 1923 r. Kurs niemieckiego znaku wynosi 4,2 tryliona dolarów amerykańskich. W 1924 r., Równoległe do niego, nieoficjalna jednostka monetarna – tzw. znak najmu zabezpieczony zastawem nieruchomości. Stawka dla zwykłego znaku wynosi jeden do jednego tryliona. Kilka miesięcy później, nie jest uzasadniony Reichsmark (RM), która jest równa jej wartości nominalnej w, a obie te waluty, tak aby nie podważać zaufania ludności, pozostają w obiegu. Koszt jednego RM – 2,5 grama czystego srebra, który w obecnym tempie wynosi około 150 rubli. Pojawienie się tych nazw zawiesza hiperinflację (5000%, emisja zarobków – dwa razy dziennie, ludzie głodują).

Miliard niemieckich marek w 1923 roku. Do tego czasu

Niemcy nazywano Republiką Weimarską. Jakoś okazało się, że podział kraju może być ograniczony, co zapewnia hiperinflację (Nadrenii przygotowywał się do oderwania). Ceny podwajały się co trzy dni, w obiegu był tzw. Papierowy znaczek (Papiermark). Kufel piwa kosztował cztery miliardy. W 1924 r. Inflacja została zatrzymana. W połowie lat dwudziestych republika osiągnęła pewne sukcesy gospodarcze i polityczne, ale od 1929 r. Wysiłki bankierów, którzy podnoszą stopę dyskontową (z reguły nieetyczni Niemcy), tworzą nowy, choć nie tak silny, spadek. Ostatecznie Niemcy decydują, że wyjście jest w nowych przywódcach i III Rzeszy

Pięć bilionów «papierowych» marek w 1923 roku

Wypożycz ocenę. Dostarczony z potencjałem przemysłowym, nieruchomości, bardzo popularny. Stawka wynosi jeden do biliona «Pipermaroks»

Jest to dość solidny projekt i wykonanie Reichsmark z 1942 roku. Widoczna jest surowa estetyka nowego porządku

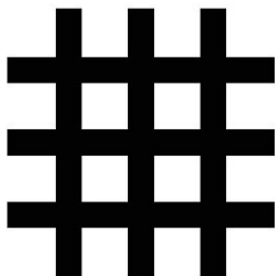
państwowego. Wynagrodzenie porucznika niemieckiego (Obersturmführer) wynosi 220 marek miesięcznie. Siła nabywcza marki w głównym zestawie produktów i usług jest prawie taka sama, jak w przypadku nowoczesnych 7,5 dolara. Kurs do amerykańskiej waluty, o dziwo, pozostał stabilny, aż do 1945 roku

Symbolem włoskiego (pierwotnego) faszyzmu jest wiązka fascias (łacińskich fascies – rods), brzoza lub wiązów, pręty związane czerwoną wstążką, z siekierą w nich. Ta symbolika w Rosji nie jest zabroniona, jest używana przez takie podmioty państwowe jak Federalna Służba Penitencyjna i Federalna Służba Komornikowa

Emblemat hiszpańskich faszystów, inaczej – franciści, fangangiści, partia Falange Española. Strzały i jarzma są symbolami unifikatorów Hiszpanii, monarchów katolickich Izabeli Pierwszego Kastylijczyka i Ferdynanda Drugiego Aragonii. Ta forma faszyzmu istnieje nawet po zakończeniu II wojny światowej, aż do 1975 roku – czasu naturalnej śmierci dyktatora Franco Franco

Krata – symbol cierpienia dla wolności, emblemat nacjonalistycznej «gwardii żelaznej» Rumunii

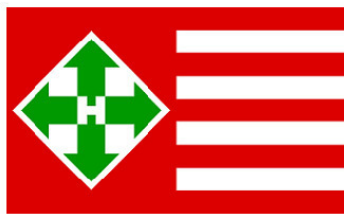

Symbol polskiej falangi. Polacy są gorącymi nacjonalistami, nie uznają pokrewieństwa ze Słowianami, szukają swoich bohaterskich poprzedników w pół-mitycznym plemieniu Sarmatów, a nawet plemion germańskich. Niezależnie od tego, na początku drugiej wojny światowej jeden nacjonalizm niemal całkowicie niszczy drugi, a ta okoliczność niewątpliwie pomaga aliantom pokonać

Symbol chorwackiego «Ustashi» (chorwacki «Ustaše» – «Insurekcja»). Główną ideą tych, którzy uważają się za zstąpionych, jest państwo monopolistyczne, antysemityzm,

serbofobia, nacjonalizm, roszczenia terytorialne wobec Serbii. Pod rządami niemieckimi Ustasz wraz z bośniackimi muzułmanami tworzy korpus Waffen SS, liczący około 113 000, fizycznie niszcząc 400 000 Serbów, Żydów i Cyganów. Powojenna polityka Jugosłowiańskiego przywódcy Josipa Broža Tito – «Zapominając o wszystkich złych» prowadzi tylko do tego, że na początku lat 90-tych nieskruszeni chorwaccy nacjonaści kontynuują nawrót i rozpętują krwawą wojnę domową

Flaga Narodowej Socjalistycznej Partii Węgier «Skrzyżowane strzały». W rzeczywistości «Skrzyżowane strzały» i jego jedyny przywódca, Ferenc Salashi, rządzą równolegle z rządem Mikłosa Horthy'ego. To Horthy inicjuje wejście swojego państwa w II wojnę światową. Głównym celem na początku ekspansji – powrót znacznych obszarach, ponad połowę kraju, stracił Węgry na mocy traktatu wersalskiego. Co więcej, niefaszystowscy formalnie Węgry, niezależnie od tego, czy są, czy też nie, zmuszeni są do udziału we wszystkich operacjach wojskowych

hitlerowskich Niemiec. W październiku 1944 r. Rząd Horthy ogłosił rozejm z ZSRR. Oddział sabotażystów Otto Skorzeni porywa syna Horthy'ego. Pod takim naciskiem głowa państwa przekazuje władzę Ferencowi Salashi i odchodzi od biznesu. Strona «Skrzyżowane strzały» obowiązuje do marca 1945 roku.

...Droga do władzy została ustalona po tym, jak Hitler został wysłany na kursy propagandystów wojskowych: jego przemówienia zostały zauważone przez wpływowych ludzi. Czternaście lat później A.G. staje się jednocześnie Reichspresident i Reichskanzlerom; Te długie nazwy są skracane do słowa «Führer» – «przywódca».

Pierwszy przemówienie Hitlera w tym poście są zredukowane do definicji świata jako wartość bezwzględna, ale i tak powinno być osiągnięcie zwrotu gruntów utraconych przez Niemcy w wyniku wielkiej wojny.

Punkt orientacyjny niemieckiego Fuhrera – ruch "czarnych koszul" we Włoszech. Od 1919 r. Ten południowy kraj przeżywa "czerwone dwa lata". Pracownicy organizują komitety wyborcze na temat bezpośredniego modelu Sowietów w Czerwonej Rosji, przejmują przedsiębiorstwa i próbują kontrolować je mniej lub bardziej skutecznie. Przykład obraz ZSRR w ogóle, inspiracją włoskiego proletariatu nie działa: jest to wojna domowa, fizyczne zniszczenie klas, wzajemnej goryczy, niekontrolowane, wydaje się całkowicie nikogo, struktur władzy. Czerwony dwuletni okres zostaje zastąpiony przez drugą

rocznicę czarnych. W październiku 1921 r. Eskadra, ochotnicza milicja bezpieczeństwa narodowego, w liczbie około 5000 osób, organizuje marsz do Rzymu. Król Włoch Victor Emmanuel spotyka się z szefem faszystów Benito Mussolini, co potwierdza go jako premiera.

Główną ideą duetu Mussolini jest państwo korporacyjne, zjednoczenie klas na podstawie wspólnej narodowości i świadomości wyłączności ich państwa. Wprowadzono w szczególności przepisy dotyczące niedopuszczalności małżeństw mieszanych Włochów z rasami spoza Europy. Dialektyka faszyzmu odrzuca spokój, spokój jako rodzaj wartości bezwzględnej, rozpoznaje wojny i innych wstrząsów konieczne środki poprawy ludzkości.

Ogólnie rzecz biorąc, włoski faszyzm jest znacznie łagodniejszy niż narodowy socjalizm Hitlera. Cokolwiek to było, korporacyjne państwo zapewnia swoim obywatelom stabilność, pracę, kawałek chleba i trochę entuzjazmu. Z powodzeniem walczy z, jak się wydaje, narodową marką i katastrofą Włoch – mafii. Jednak zapłata za taki sposób zjednoczenia mas, choć z pewną zwłoką – udział w wielu krwawych bitwach bloku Osi na Południu i Wschodzie.

Ideologia faszyzmu, w większym lub mniejszym stopniu, posiadanie wielu krajach europejskich: Hiszpanii, Francji, na Węgrzech, w Austrii, Rumunii, Chorwacji, Portugalii, itd. W Japonii, od 1938 roku, w rzeczywistości wcześniej, napędzany przez plan dla «Wielkiej Azji Wschodniej ... «wolne od

wpływów europejskich, ale pod bezpośrednią kontrolą Krainy Wschodzącego Słońca; która obejmuje, między innymi, całe Chiny. Militarizm nie jest całkiem faszyzmem, ponieważ nie jest związany z jednym charyzmatycznym dyktatorem. System ten polega na kontrolowane napięcie w społeczeństwie, tworząc wizerunek wroga zewnętrznego zdradliwego, obrzek poza środkiem gospodarki wojennej (nawet kosztem ważnych programów społecznych), rozległy ekspansji zagranicznej.

Możesz kłócić się o ukryte źródła stopniowo rozwijającego się niepojętego działania. Jednym z nich, zazwyczaj nie wspomnianym przez historyków, jako coś nieznaczącego, jest masowe użycie wojsk niemieckich, ludności i przywództwa Rzeszy, substancji psychotropowych. Palenie tytoniu nie jest mile widziane, chociaż w sytuacji walki jest to prawdopodobnie najlepszy sposób na złagodzenie stresu. W trakcie «Pills of cheerfulness», pervitin (metamfetaminy), oficjalny składnik diety walki niemieckich żołnierzy. Narkotyk generującego uczucie wszechmocnego bezkarności złośliwy psychoaktywną, część jedzenia, na przykład, «zbiornika czekolada» i czekoladki. Masowo stosowane od 1938 roku. Wehrmacht otrzymuje około 12 milionów tabletek miesięcznie od Temmler and Knoll, z zalecaną dawką 2 tabletek dziennie. Według niektórych doniesień, na początku inwazji na Francję produkcja osiąga 833 000 tabletek dziennie. Hitler nie pali tytoniu, ale przyjmuje pervitin od swojego osobistego lekarza Theodora Morrella od 1936 r. (Właściwie początek ekspansji); od 1943 r. – kilka dawek

dziennie.

Ten lek dodatkowo mobilizuje siły, tak jakby ciało otrzymało sygnał niebezpieczeństwa – chociaż w rzeczywistości nie może być zagrożenia. Ale później, po takiej stymulacji energetycznej prowadzącej do licznych urazów, komórki nerwowe umierają setki tysięcy dziennie. Interesujące jest to, że lek jest zalecany do masowego spożycia, jak panaceum, nawet, na przykład, do leczenia oziębłości kobiecych i ułatwienia porodu. Nie można powiedzieć, że władze niemieckie wyraźnie promują rozprzestrzenianie się perwityny; ale wcale nie zakłócają jej rozprzestrzeniania się.

... W 1930 r. Niemcy produkują 200 ton heroiny, wdrażają także produkcję innych, tańszych leków syntetycznych. Zagraniczne terytoria zostały utracone, zgodnie z traktatem wersalskim, jednak wiele krajów Ameryki Łacińskiej jest gotowych dostarczać surowce. Po pierwsze, dążenie do osobistej władzy nad świadomością obywateli Narodowego Socjalistycznej Partii Niemiec (NSDAP) zdecydowanie przeciwny używania opiatów. Wprowadza pojęcie „własnego ciała należy, przede wszystkim, rodziny i narodu”, w przeciwieństwie do tego, wydaje się być bardzo dekadenski teza Republiki Weimarskiej „Twoje ciało należy tylko do ciebie”. Jednak leki syntetyczne, obecnie nazywane "stymulantami energetycznymi", dzięki, oprócz wszystkiego, Hitlerowi, po prostu wyskakują z listy zakazanych narkotyków.

W 1929 roku w Norymberdze, jest «Krajowy Związek

Socjalistycznej niemieckich lekarzy,» wraca do stanu na koniec 1933 roku 11 000 uczestników (23% niemieckiego personelu medycznego). W oparciu o dane swoich pacjentów tworzą «pliki archiwów dziedziczności». Podstawową ideą – obłąkany ludzie nie mają prawa istnieć – co do celów ludzkości i pomyślności narodu, powinien w jakiś sposób, aby złamać. Już od 1933 roku przedstawiciele stanowisk kierowniczych unia zawieszone, nieformalnie dysponowania stopniowego zmniejszenia racji żywnościowych pacjentów powierników i instytucji medycznych – aż do śmierci.

W dniu 9 października 1935 roku, to jest prawie legalnie uruchomić programu T-4 (od nazwy ulicy Tigarentshtrasse, blok 4, gdzie siedziba organizacji), mające na celu zmniejszenie populacji Niemiec, według wzoru z 1000: 10: 5: 1. Z tysiąca osób dziesięciu jest niepełnosprawnych – pięciu z nich powinno być wspomaganych, a jeden fizycznie wyeliminowany. Planck wschodzi: teraz następuje "Zniszczyć wszystkich, którzy nie mogą pracować wydajnie i nie tylko pozbawieni rozumu". Do 1 września 1941 r. W niemieckich szpitalach zabito 70 273 obywateli, co najmniej 885 milionów marek zostało uratowanych dla armii i rządu. Jednocześnie niemieccy lekarze pracujący w programie otrzymują zasiłek pieniężny bardziej niż gdziekolwiek indziej w Rzeszy. Dla każdego „przetworzonego pliku”, czyli śmierć pacjenta, wypłaca się opłatę w wysokości 100 Reichsmark – plus wykorzystanie pozostających w toku aż do końca miesiąca Stamp Food zabity, rodzina rozliczeniowy za

ich treść ma na określony czas i, w rzeczywistości, złote korony.

Zniszczone i nieuleczalnie chore dzieci, a później – młodzież do 17 lat, z diagnoz zespołem Downa, małogłowie, wodogłowie, wszelkiego rodzaju deformacje, paraliż, i tak dalej. Wartość życia każdego dziecka ustalana jest zgodnie z kryteriami ekonomicznymi. Rodzice są informowani o śmierci dzieci w wyniku zapalenia płuc lub innych fikcyjnych przyczyn. Ciało jest i tak kremowane.

Ponadto, około 400 000 osób, z dowolnie rozpoznany (częściej – «schizofrenii»), czasami – wrogowie polityczni Rzeszy, od 1943 do 1945 roku, podlegają przymusowej sterylizacji.

Dlatego szpitale III Rzeszy są zwolnione z byłych pacjentów szpitali. Jednak wejść w życie pewne ukryte prawa odpłaty, szpitale szybko uzupełniane rannych na froncie, w wyniku czego rośnie częstszych nalotów.

Taka polityka NSDAP przestaje zadowolić nawet niektórych wpływowych funkcjonariuszy. W końcu bardzo ważne przesłanie fermentu w umysłach dociera do uszu Hitlera przez Hannę Reich, osobistego pilota Fuhrera. Do sierpnia 1941 r. Program T-4 w Niemczech jest częściowo ograniczony, jego główne struktury, wyszkolony personel medyczny, ruchome komory gazowe przemieszczają się na wschód. Tutaj zabijanie ludzi odbywa się poprzez wprowadzenie barbituranów, częściej poprzez elementarne "obniżenie" diety do zera. Całe terytorium Związku Radzieckiego (w tym państw bałtyckich), a także

w Polsce, niemieccy lekarze zabić miliony „ostarbeiters” oraz nieznana liczba żołnierzy niemieckich z poważnymi urazami.

... W 1934 r. Odpisano 97% długów Niemiec wobec Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych (łącznie 23,3 mld marek). Ten akt jest podyktowany podobną decyzją i innymi krajami w Europie. Szwajcaria zgadza się sprzedawać złoto Reich dla Reichsmark; później nie lekceważy przyjęcia setek kilogramów złotych koron z obozów koncentracyjnych.

Wojna secesyjna w Hiszpanii

Po upadku 1931 r. Monarchia, nowy republikański rząd Hiszpanii, zniósł arystokratyczne tytuły, znacznie zredukował siły zbrojne, przejął nadmiar ziemi od właścicieli ziemskich (ponad 200 hektarów). Już nie popularny wśród większości ludności, nadmiernie upolityczniony i stronnicy kościół, jest oddzielony od państwa.

Wszystkie te reformy są przeprowadzane nieodpowiednio i wywołują silny sprzeciw ze strony znacznej części społeczeństwa. Bunt rozpoczyna się 17 lipca 1936 r. W hiszpańskim Maroku. 18 lipca rzuca się w rzeczywistości w Hiszpanii. Po stronie putschistów – 80% najwyższych oficerów, głównie sił lądowych. Od 27 lipca rebelianci zaczynają otrzymywać pomoc wojskową i techniczną z Niemiec i Hiszpanii – bombowce SM-81, Yu-52, czołg CV3 / 33, a także liczni wolontariusze. Dopiero 16 października republikanie ogłaszają utworzenie własnej, regularnej Armii Ludowej, w skład której wchodzi radzieccy specjaliści wojskowi i międzynarodowe brygady antyfaszystowskie. W połowie października przybywa do Hiszpanii pierwsza wysyłka myśliwców I-15, bombowców ANT-40 i (300) czołgów T-26 (z załogami radzieckimi). Część ładunku wojskowego płynie drogą morską, zagrożona złapaniem lub zniszczeniem (na

dole znajdują się trzy statki), częściowo – koleją przez Francję. Na ulicach bombardowanych przez Legion Sił Powietrznych «Condor» w Madrycie, dwa tygodnie to zacięte walki, po rekolekcjach rebeliantów-franciaków. Jednak rząd Franco jest uznawany przez Niemcy, Włochy, Portugalie, wiele państw Ameryki Łacińskiej. W lutym 1937 r. Doszło do drugiej bitwy o Madryt. Francoiści (Hiszpanie i Włosi) zbliżają się do stolicy, zatrzymują ich rozproszone części republikanów i radziecka brygada pancerna T-26 generała Dmitrija (Pablo) Pawłowa.

I-15 (często – «zadarty nos») polutoraplan (niższy skrzydło ma znacznie mniejsze pole) Polikarpow cztery 7,62 mm. karabin maszynowy, prędkość 370 km. h, zasięg lotu wynosi 750 km. Na jego podstawie powstał I-153, głęboka modernizacja I-15, «Mewa. Wprowadzono chowane podwozie, pojawił się zbrojony guz, stalowe formy są bardziej opływowe. Uzbrojenie: cztery 7,62 mm. karabin maszynowy, 8 niekierowanych pocisków z 82 mm. muszle, do 200 kg. bomby. Prędkość to 410

—430 km. h. Zasięg lotu wynosi 740 km. Uruchomiony w 1939 r. (Po wojnie w Hiszpanii), z powodzeniem uczestniczył w konflikcie w Halkin Gol. W fińskiej wojnie okazało się mierne. Gorące lato 1941 roku stało się jasne, że rozwój idei biplanes zresztą z krótkim kadłuba, chwieje «fatties» – wielka pomyłka Polikarpow. W latach 1939—1941 wyprodukowano 3 427 samolotów

I-16 (pseudonim ZSRR – «Ass», «Jastrząb», hiszpański, armia Franco -. «Rata» – zwinny zdobywcza «Szczer» republikanie «Mosca» – «Fly», w Chinach – «Yanji» – " przełknięcia»). Pierwszy fighter – niskopłan w ZSRR. Uzbrojenie – cztery 7,62 mm. Pistolet ShKAS (system Shpitalniy i Andriy Komarytskyi, pierwszy na świecie kurs – 1800 strzałów na minutę, podczas gdy nie zawsze jest zadowalająca niezawodność)

lub dwa 20 mm. pistolet i dwa 7,62 mm. pistolet. Prędkość na wysokości – 450 km. h. Zasięg lotu 520 km. Ta maksymalna wydajność powietrzne o jednorzędowym promieniowym silnika. Zadaszenie stanie całkowicie zamknąć, jednak ze względu na częste zakleszczenia, piloci utrzymać je otwarte (jak widać na niemal wszystkie fotografie). Do 1942 roku łącznie (83 samolotów w skrajnym roku) produkowany 10.300 egzemplarzy (nie licząc kilkadziesiąt wyprodukowano w Hiszpanii i Chinach). Wraz z «Mewa» brutal-16 był podstawą radzieckiego samolotu myśliwskiego na początku Wielkiej Wojny Ojczyźnianej. Napędzane przez doświadczonego pilota, to nie był łatwym celem, manewr bitwy z nim asów Luftwaffe próbował uniknąć stwierdzenia, że, jak mówią; «To nie jest konieczne do prowadzenia szczura w kąt». Jednak w miarę upływu czasu I-16

Bf. (Me) – 109 Seria B (Bruno), frankiści myśliwskich dostarczone w drugiej połowie wojny domowej. W tym czasie miał trzy 7,92 mm. pistolet. Na początku drugiej wojny światowej Me-109 dostał cztery karabiny maszynowe lub w drugiej serii dwa karabiny maszynowe plus 30 mm. armata z 60 pociskami. Jako samolot szturmowy miał jedno 250 kg. bomba. Prędkość – przed modernizacją, podczas wojny w Hiszpanii tylko 470 km. h, ale w 1939 r., po wymianie silnika (który stał się nieprzyjemną niespodzianką, głównie dla brytyjskich sił powietrznych) – 570 km. h. W połowie lat czterdziestych jego prędkość osiągnęła 620 km. h. Zasięg lotu wynosi 480 km. W sumie w latach 1937—1945 wyprodukowano 34 000 Messerschmittów – 109

Heinkel 51, wojownik z pierwszej połowy wojny Franków. Praktycznie nie miał szans przeciwko I-15. Uzbrojenie – dwa karabiny maszynowe 7,92 mm., Prędkość 310 km. h, zasięg lotu

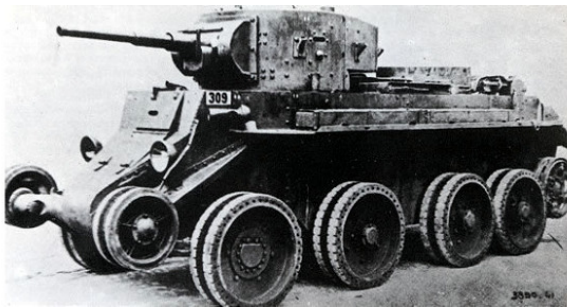
550 km.

...Rebelianci zmieniają kierunek głównego ataku i upadają na północ Hiszpanii – Kraj Basków. 26 kwietnia niemieccy piloci zniszczą miasto Guernica. Wzmacnia swoją dyktaturę Franco – jego partia «Spanish Phalanx» pozbywa się wewnętrznej opozycji. W tym czasie oficjalny rząd hiszpański, który chce osiągnąć stabilizację, całkowicie celowo zastępuje kilku ministrów. Pojedynczy silny lider nie pojawia się. Armia republikańska wyczerpuje siły w bezowocnych frontalnych atakach niewielkich przedmiotów.

Uporządkowane według stalinowskich wzorców służby bezpieczeństwa Republiki, zajmują się czołowymi postaciami marksistowskiej Partii Hiszpanii (hiszpańskie PUM), rozwija masowy, ślepy terror. Wielu hiszpańskich komunistów, a także przybywających z całego świata interbrigadovtsy zaczynają się rozczarowywać swoją pracą, ich morale gwałtownie spada. Ostatnie sukcesy Republikanie osiągają na początku ofensywy w mieście Brunet; (na zachód od centrum Hiszpanii), następnie zostają uwikłani w sprzeczne rozkazy, tracą 25 tysięcy ludzi przeciwko 10 tysiącom wrogów, a wraz z nimi pierwotną jedność. 18 sierpnia oddziały republikańskie opuszczają front. 60 000 ludzi zostaje schwytanych.

Włoskie okręty podwodne organizują polowanie na statki, które dostarczają towary wciąż walczące w innych teatrach operacji wojskowych, Republikanie. Na początku września

trwa bitwa morska; Frankoński okręt flagowy zostaje poważnie uszkodzony i odjeżdża z konwoju. Zachęceni tym, w zasadzie nieistotnym sukcesem, Republikańskie decydują się na przeprowadzenie zdecydowanej ofensywy na lądzie (Saragossa, na północny wschód od Hiszpanii). I znowu, ich 80-tysięczna grupa drenuje się w nieudanych atakach wtórnych osad, a następnie produkuje permutacje personelu personelu, które są również niepotrzebne dla nikogo. Na początku października podjęto nową próbę zaatakowania Saragossy. Główną nadzieją jest teraz dla 50 sowieckich szybkich czołgów BT-5. Nacjonaliści otwierają zastawki kanałów nawadniających. Czołgi omijają jeziora, grzęzną w błocie lub daleko od towarzyszącej piechocie. Bitwa kończy się 17 października. Republikańskie tracą 30 000 zabitych i rannych, ponad 30 czołgów, francistów – 20 000 ludzi.

Wheel-caterpillar BT-5. Uzbrojenie: 45 mm. pistolet, 115 pocisków, w połączeniu z działem karabinu maszynowego

7,62. Rezerwacja: czoło, bok ciała 13 mm., Czoło, bok wieży 13 mm. Prędkość wzdłuż autostrady wynosi 52 km. h na gąsienicach, 72 km. h na kółkach. Załoga 3 osób. Waga 11 ton. Rezerwy mocy na autostradzie na torach 150 km, koła – 200 km.; natomiast gumowa felga zużywa się po 150 km. przebieg. Konkretna moc to 35 KM. (wyższa niż w nowoczesnych czołgach). Nacisk na podłoże 0, 65 kg. patrz z gąsienicy gąsienic, 5,65 kg. patrz na kółkach. Liczba pojazdów wyprodukowanych w latach 1933—1934 – 1880. Większość czołgów straciła w pierwszych miesiącach wojny. Od 1942 roku, maszyna jest przenoszona głównie do tyłu, jak szkolenia, niektóre z BT-5 przewożono aż do 1945 roku, uczestnicząc między innymi w klęsce armii Kwantuńskiej

Karta to CV3 / 33 (Carro veloce CV-33), w przeciwnym razie nazwa firmy – «Ansaldo». Uzbrojenie: dwa 6,5 mm. karabin

maszynowy. Rezerwacja: czoło obudowy wynosi 15 mm., Tablica ma 9 mm, czoło wyrębu wynosi 15 mm, płyta ścina się 9 mm. Załoga 2 osoby. Waga 3,5 tony. Prędkość wzdłuż autostrady wynosi 42 km. h. Rezerwa chodu wynosi 150 km. Moc właściwa 12 KM Wydano 1400 kopii

T-26. Zdjęcie konsekwencji późnej bitwy pancernej na Dubno-Łuck-Brody. Pierwszy klasyczny czołg radziecki, który brał udział w wielu bitwach, został uruchomiony po wielu problemach z nie działającymi silnikami i montażem kadłubów (w tym stali nieopancerzonej). Trudności zostały usunięte po tym, jak producenci mogli wprowadzić zmiany w pierwotnym schemacie, związane ze specyfiką krajowej technologii, zmianami. Uzbrojenie: pierwsza seria – działko 37 mm, 7, 62 mm. karabin maszynowy w dwóch wieżach, a następnie

w wersji z jedną wieżą o wysokości 45 mm. pistolet, dwa 7, 62 karabiny maszynowe. Rezerwacja kuloodporne: czoło, bok ciała 15 mm., Czoło, bok wieży 15 mm. Załoga to trzy osoby. Waga 8 ton. Prędkość wzdłuż autostrady wynosi 30 km. h, rezerwa chodu wynosi 120 km. Otrzymałem pochlebne komentarze weteranów Wielkiej Wojny Ojczyźnianej – «na nasz czas dobry czołg, bez którego musielibyśmy być bardzo trudni». Prototyp – angielski (dwie wieże) sześciotonowy «Vickers». Pomimo pewnej różnicy w rezerwacji, mógł trafić swojego przeciwnika, niemiecki T-3 jest prawie tak pewny siebie jak on. Jednak praktyczne szkolenie radzieckiego czołgisty na łodzi-cysternie wynosi 6,5 godziny (czasami 300 metrów, prosto i z powrotem do hangaru), niemieckiego – 50—120 godzin (praktycznie zapasy samochodów pancernych są spalane). Od 1931 do 1941 r. 11218 T-26 (połowa radzieckiej floty czołgów na początku wojny)

ANT-25. Samolot, stworzony w ZSRR specjalnie dla ustanowienia rekordów świata (1933). Maksymalny czas lotu wynosi 75 godzin, zasięg wynosi 12 411 km., Prędkość wynosi 240 km. h. Załoga trzech osób. Wersja wojskowa to DB-1 (ANT-36), prędkość przelotowa wynosi 200 km. h, ładunek bombowy 1000 kg., promień walki 2000 km. W tej formie zbudowano 24 samoloty, powietrze rzadko się podnosiło, a na koniec wykorzystano je jako cele na lotnisku. 18 czerwca 1937 ANT-25 z załogą Valery Chkalov, G. Baydukova, Belyakov startuje z lotniska Shchelkova (30 km. Od stolicy) i latać na trasie Moskwa-Biegun Północny-United States of America. Lądowanie odbywa się w Pearson Airfield, Vancouver, Washington (na północny zachód od USA), z ogromnym tłumem ludzi. Później, samolot w rozłożonej formie, na statku wraca do ZSRR, przez nasz czas znajduje schronienie w muzeum Niżnym Nowogrodzie. Jego podwójny, który również poleciał do Ameryki, już pod kontrolą załogi M. Gromova, obecnie znajduje się w muzeum Chkalovsk (Schelkovo). Ze względu na swoją charyzmę V. Chkalov nawiązuje ciepłe, ufne relacje z Amerykanami. Wraca, który stał się pilotem świat gwiazda, na statek «Normandie», przez przypadek, legendy ekranu Marlene Dietrich, niemiecki i amerykańskiej aktorki. Chkalov daje jej bukiet kwiatów, daje oznaki uwagi, itd., Aż do momentu, gdy pojawia się ciągła pogłoska o powieści. Jedno jest pewne: coś takiego jak «soft power», zapisy tylko do zapisu jest często dużo

bardziej istotne dla bezpieczeństwa kraju niż stosy drogich broni i głośne oświadczenia, że «wszyscy jesteśmy z was pobije» lub «nasi znajomi – tylko Army i Navy». ANT-25 Voyage wiele do stworzenia atmosfery sprzyjającej rozwiązywaniu problemu przesyłek dużą skalę Lend-Lease w krytycznym roku 1941 – bez których, być może, Związek Radziecki przegrał wojnę

...Po tym nacjonaści są wdrażane ofensywę w północnej Hiszpanii (prowincja Asturii). Franco – 40 000 osób, 100 pojazdów opancerzonych, 250 samolotów, 250 pistolety, Republikanie – 40.000 bojowników, kilka domowej roboty zbiorniki, 20 samolotów, 80 dział. Nacjonaści wykorzystali ich sprzętu i zasobów ludzkich umiejętności, bez niepotrzebnych strat i osiągnąć sukces. Ich strata – 10000 zabitych, 30,000 przed nieodwracalną utratą ludzkiego wroga. Ale najważniejsze – Republikanie są nie działa gospodarka. Komunistyczna egalitaryzm negatywnie postrzegane przez rolników, jak i wysoko wykwalifikowanych pracowników, nie wspominając o nominalnej właściciela przedsiębiorstwa. Chłopi nie obchodzi kto nakładać je na wyższy czynsz za grunty – właścicieli lub przewoźników jasnych ideałów. komitety robocze jedzą kredyty rządowe, więc z jakiegokolwiek powodu, nie produkują broń dla wojska, preferując żadnych przydatnych szybko sprzedane towary. Wynagrodzenia z MO żołnierza – 10 pesety (plus żywności). W 1937 roku ceny żywności gwałtownie rosną, choć nierównomiernie w różnych regionach

kraju. kilogram wołowiny w Madrycie o wartości 5, 75 peset, a tuzin jaj 3,75, ale również do tych ustalonych cen rząd republikański, jest praktycznie niemożliwe, aby «dostać».

Do góry go, rozczarowany ZSRR i Francji wycofania swoich najlepszych ekspertów wojskowych. W szeregach republikańców panowania defetyzmu.

Wiosną 1938 roku ma to miejsce wielkiej ofensywy Franco w północno-wschodniej części kraju. Włoski dywizjon lotniczy zbombardowany Barcelona, tymczasową stolicą Republiki, autonomicznej części zdobyciu Katalonii, a następnie skrócić na południe i wyciąć obszar Republikańców w dwóch. W czerwcu nacjonałści starają się budować na tym sukcesie na południu, w Walencji, ale napotkasz dobrze przygotowaną linię obrony i ponieść znaczne straty.

Pod koniec listopada, Franco zgadza się z faktem, że niemiecka firma będzie właścicielem 75% kapitału w przemyśle wydobywczym w Hiszpanii i 100% w koloniach; Następnie Niemcy wznowi dużych dostaw wojskowych. Republika również, na korzystnych warunkach, zakupu sprzętu w ZSRR, ale Francja, po porozumieniu z Monachium, nie chcą już wejść w konflikt z Niemcami, i zatrzymuje ładunek wojskowy na jego granicy.

Siły zbrojne Franco – 340 000 ludzi, 300 czołgów, 500 samolotów, sprzeciwiać się zdemoralizowane, słabo uzbrojoną 200,000th Armii Republiki w Katalonii. Republikańskie nie podejmują walki, nie mają one lekkie i ideały Brygady wraz z 280-TH tysięcy uchodźców cywilnych idą do Francji.

Po tym, nacjonałiści zajęte bez oporu pozostałą czwartą Hiszpanii. I, 1 kwietnia dyktator Franco deklaruje koniec wojny domowej.

Nośności boki strata: Franco (nacjonałiści) – 130 000 ludzi, Republikanie – 320.000.

Przede wszystkim, Hiszpania straciła 510 ton rezerw złota, osiedlając się w Związku Radzieckim (który stanowi, że Hiszpanie znacznie później, że wydano na nich jeszcze).

Na stronie republikanów walczył około 2000 ochotników – pilotów, czołgistów, marynarzy i doradców wojskowych. W walkach i różnych wypadków zabijając 189 ludzi, 56 otrzymało tytuł Bohatera Związku Radzieckiego. Ogólne Pavlov (Pablo) przeżył «czystki», zdefiniowane zadanie stworzenia czysto gąsienicowa zbiornik z potężnym dużego kalibru (po prostu – długa lufą) instrumentu, ale później, jako dowódca Frontu Zachodniego, metuschiysya między rozbitych wojsk i podziałów, w 1941 roku, został stracony. Jenerałowie wytwarzane 22 pilota, 7 z nich były poddawane represji w nadchodzących latach. Niestety, ich pomysł zastąpienia niestabilny, zginęło dużo studentów I-15 (a także I-16 i «Mewa») na myśliwca nowej klasy, był postrzegany jako paniki, a właściwa odpowiedź z najwyższego kierownictwa znalazła nie naraz Ponadto, hands-on doświadczenie konfrontacji letchikov-«hiszpański» z niemieckich samolotów, jak zawsze w ten system ściśle sklasyfikowany, brak wpływu na przebieg treningu bojowej Sił Powietrznych ZSRR nie ma.

Michaił Svetlov (Sheinkman) w 1926 roku, napisał wiersz «Grenada», z muzyką kompozytorów z 20 krajów, które stały się hymnem międzynarodowych brygad, od 1956 roku – kult Radziecki, lub, bardziej precyzyjnie, piosenkę ludową. Piosenka jest dobra, ale być może w jej mniejszym nastroju zaprogramowała upadek Republiki Hiszpańskiej. Pomysł, że śmierć jednego wojownika nic nie znaczy, oderwanie się tej straty po prostu nie zauważy, nie przywiązuje, jeśli się nad tym zastanowić, pozytywu. Nie zdobyli państwo, dla których mały człowiek powinien dać wszystko, ale tych, którzy są gotowi poświęcić wiele dla swojego obywatela.

Jednocześnie faszystowski marsz, nieoficjalnym hymnem Niemiec «Horst Wessel Lied» («Sztandary up»), najwyraźniej mając pewną siłę duchową, to pokazuje, że dobrze, są to zespoły wychodzą na utratę męczyzn, a oni niewidocznie maszerując w szeregach wciąż żyje szturmowców. Płacz republikański – «No pasarán!» – «Nie przejdą» jest również zdecydowanie bierny. Nacjonałści zastępują go mniej znanym, ale bardziej aktywnym: «¡Pasaremos!» – «Przejdziemy». W końcu, na cztery dni przed dyktatora Franco ogłasza koniec wojny jest to, że bardzo trudno jest dyskutować. «Hemos pasado» – «My zdały»

W ramach tej walki między innymi George Orwell (Arthur Blair). W swoich słynnych dzieł «1984» i «Animal Farm», nie jest bez gorzkości, pokazuje degenerację rewolucyjnych zasad, totalitarnego systemu opartego na powszechnym strachu przed zniewoleniem i informowania.

Francis mieszka do 1975 roku, po którym stanowisko głowy państwa zajmuje król Juan Carlos. Kraj przechodzi do parlamentaryzmu i monarchii konstytucyjnej.

...W marcu 1938 r. Był anchluss, w przeciwnym razie aneksja, aneksja Austrii. Wcześniej aparat państwowy tego kraju jest pełen urzędników otrzymujących drugie pensje z Niemiec i realizujących odpowiednią politykę; W decydującym momencie dają rozkaz, by nie opierać się inwazji. W wyniku «wojny» bezstratnego tearless Rzeszy i dodatkowe 17% terytoriów i 6, 7 mln. Ludzi, a także 1,4 mld USD. Znaków w formie rezerw walutowych i złota. Austria staje się jednostką administracyjną o nazwie «Ostmark».

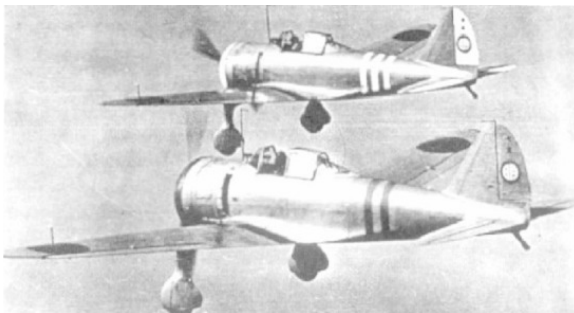
Po «układu monachijskiego» z jednym z ośrodków władzy w Europie, Wielkiej Brytanii, Niemcy przeszły: Sudetów ze wszystkimi strukturami obronnymi, zamieszkaną przez 90% Niemców, a następnie całość Czechosłowacji. Polska nie chce ominąć sowieckich samolotów, aby pomóc Republice Czeskiej. Odporność ma tylko jeden garnizonu, dowódca, który nie zdążył na czas, aby skontaktować się z przełożonymi: w trakcie bitwy czterdzieści minut zabitych i rannych dwudziestu czterech żołnierzy niemieckich. W uzupełnieniu do 3,5 mln Niemców, Niemcy dostaje rośliny «Skoda» i sześćset gotowe do jedzenia, całkiem dobry zbiornik czas 38 (t) (25-mm. Pancerz, 37 mm. Gun zawieszenie blisko systemie «Christie»). Anglia powraca do okupowanego kraju (stąd już Niemcy), wcześniej zajęta za składowanie rezerw złota – 1,4 miliarda marek.

Słowacja staje się niepodległym państwem po przeniesieniu południowych terytoriów do sojusznika Niemiec, Węgier, w 87% zamieszkałych przez Węgrów.

W środku kryzysu sudeckiego Polska wejdzie do jego wojsk w Czechosłowacji należące do regionu cieszyńskiego, w domu do 80 tys. Polaków i 120 tys. Czechów.

Całkiem dobry czeski czołg 38 (t). «Gołowi ludzie» z Czechosłowacji nigdy nie pozwolili im wystąpić przeciwko Wehrmachtowi. W sumie przedsiębiorstwa Skody wyprodukowały 1400 sztuk. Załoga to 3—4 osoby, czoło korpusu ma 25 mm wysokości, dno ma 12 mm., Kadłub ma 15 mm., Czoło wieży wynosi 25 mm., Bok wieży ma 15 mm. Waga 10 ton. Pistolet 37 mm, amunicja 72 pociski, dwa karabiny maszynowe, prędkość wzdłuż autostrady 48 km. h, biegowe 15 km. h, rezerwa mocy 230 kilometrów

Japoński myśliwiec Ki-27 (w ZSRR został oznaczony jako I-97). Uzbrojenie: dwa 7,7 mm. karabin maszynowy z 500 wkładami na baryłkę. Prędkość ziemi wynosi 395 km. h, na wysokości 444 km. h. Zasięg lotu wynosi 627 km. W latach 1938—1942 wyprodukowano 3400 sztuk

BT-7. Uzbrojenie: 45 mm. pistolet, 172 pociski, jeden lub dwa karabiny maszynowe 7,62 (sparowany z pistoletem i rufą). Rezerwacja: obudowa czoła 22 mm., Tablica 15 mm. (plus zewnętrzna warstwa 4 mm.), czoło, bok wieży 15 mm. Prędkość wynosi 72 km. h na kółkach, 52 km. h na torach. Rezerwa chodu, 460 km. i 375 km. odpowiednio, Załoga 3 osoby. Waga 14 ton. Moc właściwa 28 KM, nacisk na podłoże 0,85 kg. patrz (gaśienice). Podczas jazdy na kółkach przednia para rolek staje się sterowalna, a tylna para jeździ. Crawler – kierownica jest usuwana, napęd z przekładni jest wysyłany do «gwiazd», sterowanie przechodzi do dźwigni. Niszczenie gumek – po około 100 km. przebieg. Czołg sprawował się dobrze w Khalkin-Gol, przeciętnie – w czasie wojny zimowej, różniąc się najgorszą stroną T-26 przez wysokie zużycie paliwa, hałaśliwość, złożoność podwójnego napędu. W Wielkiej Wojny Ojczyźnianej o różnym powodzeniu używano do 1942 r., Po prawie powszechnym przeniesieniu do jednostek edukacyjnych. Ostatni udział BT-7 w operacjach wojskowych – klęska Kwantung Army, 1945. W latach 1935—1940 wyprodukowano 5330 pojazdów

Ha-Guo, Type 95. Japoński czołg lekki. Uzbrojenie: 37 mm. pistolet, 75 pocisków, dwa 6,5 mm. karabin maszynowy. Rezerwacja: czoło, bok ciała 12 mm., Czoło, bok wieży 12 mm. prędkość na autostradzie 45 km. h, biegowe 25 km. h. Zasięg lotu odpowiednio: 250 i 210 km. Załoga 3 osób. Waga 7,5 tony. Moc właściwa 16 KM, nacisk na podłoże 0,66 kg. zobacz Wyprodukowano 2300 samochodów

ANT-40 (SB). Szybka (średnia) bombowiec pierwszej linii, rozwój biura projektowego AN Tupolew. Uzbrojenie: cztery 7, 62 mm. karabin maszynowy ShKAS, 600 kg. bomby. Prędkość: maksymalnie 450 km. h, rejs 375 km. h. Zasięg wynosi 2300 km. Załoga to trzy osoby. Ze względu na dość udany projekt, został wyprodukowany na licencji w przedwojennej Czechosłowacji: po aneksji wszystkie samoloty zostały oddane do dyspozycji Rzeszy i jej satelitów. Działa od 1936 r. W Hiszpanii, wojska republikańskie, gdzie nazywał się «Katusza» i (do dyspozycji franciszka) «Sofia», także w Chalkin-Gol, w zimie, Wielkiej Wojny Ojczyźnianej. Większość Rady Bezpieczeństwa została zniszczona w pierwszych tygodniach Wielkiej Wojny Ojczyźnianej; Ponadto, zostały odzwierciedlone brak ochrony pancerza dla załogi i jednostek życiowych oraz brak szkolenia załogi lotniczej. Co więcej, ANT-40 był używany jako bombowce nocne, do transportu dywersantów na tyły wroga, a także różnego rodzaju ładunków; amunicja, żywność, poczta itp. Produkcja 6656 sztuk

TB-3 (ANT-6). Radziecki ciężki bombowiec. Uzbrojenie: od 4 do 8 7,62 mm. Pistolety maszynowe Degtyareva, ładunek bombowy – normalny 2000 kg bomb, maksymalnie – 5000 kg. Prędkość lądu wynosi 200 km. h, na wysokości 180 km. h. Podwozie nie jest cofnięte. Zasięg lotu wynosi 3100 kilometrów. Załoga 6—8 osób. Został on z powodzeniem stosowany w walkach na Halkin-Gol, bezpośrednio, dzień i noc, pod dominacją radziecką Sił Powietrznych w powietrzu też do ewakuacji rannych (15—20 osób na pokładzie), dostawa ładunku. W Zimowej Wojnie okazało się mierne. Stanowiło 25% Bomb Air Force do 22 czerwca 1941 r., Było głęboko w tyle, więc prawie nie ucierpiały ataki Luftwaffe. Kiedy cele bombardowania w dzień przynosiły ciężkie straty, ale jako nocny bombowiec okazał się najlepszą stroną. Armia Czerwona została wykorzystana do bitwy pod Bułskiem. W latach 1932—1938 wyprodukowano 818 pojazdów, całkowicie wycofano ANT-6 w 1946 r

Jedną z charakterystycznych twarzy ery Stalina jest straż graniczna Nikita Fedorowicz Karatsupa, Bohater Związku Radzieckiego. Narodziny – wieś Alekseevka, region Zaporozu, Ukraina. Zatrzymano 338 sprawców przekroczenia granicy państwowej. Osobiście zniszczył «129 szpiegów i sabotażystów, którzy nie złożyli broni». Zasadniczo, «prawo ludzi» – killer maniak setek nieuzbrojonych rosyjskich chłopów uciekających sowieckiego reżimu i gułagu za granicą, być może próbując wyjaśnić naturę ich pozycji, aby opóźnić ich wojsko, ale którzy nie otrzymują żadnej innej odpowiedzi, ale się uśmiechnąć lub kule

Konflikt zbrojny między Japonią a ZSRR w Halkin Gol

W wersji japońskiej, z rosyjskiej transkrypcji brzmi jak «Nomon Khan dziken» – «Incident Nomon Khan», tytuł jednej z lokalnych wysokościach. Niektórzy historycy rozważają walki na rzece Halkin-Gol podczas drugiej wojny rosyjsko-japońskiej.

Od lat dwudziestych ubiegłego wieku Mongolia (Mongolia) jest protektorem ZSRR, a nominalnie – krajem socjalistycznym. Ataki na nim są już uważane za sprawę Związku Radzieckiego. Dlatego też, gdy w maju 1939 militaryst Japonia, niezadowolony z wytyczenia granicy z Mongolią, mongolskiego ataku Outpost niedaleko jeziora Khasan, Protokół w sprawie wzajemnej pomocy w dniu 12 marca 1936 roku, Armia Czerwona interweniuje.

bitwy ziemi w pobliżu rzeki Halkin-gol, Japończycy uważany za «prawo» granicy ze stanu lalek w Chinach («wyższy» Korea i więcej niż trzech razy), przeprowadzane są z różnym powodzeniem. Główne wydarzenia rozgrywają się w powietrzu. Od 22 maja przez dwa dni radziecki pułk myśliwski traci 22 I-15, Japończyków. W trybie pilnym do miejsca konfliktu spowodowanego przez pilotów, aby wyrazić się w języku hiszpańskim, a najnowsze myśliwce I-16 i «Mewa». Od 22 czerwca do 28 czerwca Japońskie Siły Powietrzne straciły

90 samolotów, Sowietkie Siły Powietrzne straciły 38 samolotów.

Od 2 lipca japońska grupa lądowa przenosi się na wielką ofensywę w Mount Bayan-Tsagan. W bitwach bierze udział do 400 czołgów i 300 samolotów z obu stron jednocześnie. Radzieckie wojska szybko dowodzone przez G. Żukowa. Udaje mu się naprawić sytuację, choć Beria i wysyła komisarz L. Mehlis 1 rangi (w niedawnej przeszłości – seryjnego zabójcę wyższych oficerów Armii Czerwonej), aby «sprawdzić» dowódcę Grupy Armii. Psychika dowódcy armii jest silniejsza.

Strona japońska traci 9000 zabitych, prawie wszystkie czołgi i większość artylerii.

Pod koniec lipca zmniejsza się intensywność operacji wojskowych na ziemi. Znowu walka jest w powietrzu. Japonia traci 67 samolotów, ZSRR – 20. Jest to wstęp do decydującego uderzenia wojsk radzieckich i mongolskich 20 sierpnia. Siły stron: ZSRR-Mongolia – 30 tysięcy ludzi, 500 czołgów, 580 samolotów. Japonia – 20 tysięcy myśliwców, 120 czołgów, 450 samolotów. Armia kraju Wschodzącego Słońca jest otoczona, zmiażdżona i zniszczona. Dzień rozejmu, 15 września, jest zwieńczony imponującą walką powietrzną – 207 radzieckich samolotów przeciwko 120 Japończykom. Wreszcie, «de jure», konflikt kończy się w maju 1942 r.; strony znajdują kompromis na podstawie mapy geograficznej znalezionej w archiwach.

Straty stron: ZSRR – nieodwracalne straty 10 tys. Osób, 250 czołgów, 210 samolotów. Japonia i Unia Mandżukuo, według uśrednionych danych – 36 tysięcy ludzi, 300 czołgów,

400 samolotów

Wojna radziecko- fińska z lat 1939—1940

Idee Wielkiej Finlandii, łączące narody fińsko-ugrickiej grupy; Finowie, Karelianie, Estończycy, od Zatoki Botnickiej po Ural, rozprzestrzeniają się z oddzieleniem Finlandii od Rosji w 1918 roku. Rząd Suomi wysyła petycję do walczących Niemiec; zawrzeć pokój w Brześciu z warunkiem przystąpienia do Finlandii (sojusznika Cesarstwa Austro-Niemieckiego), Wschodniej Karelii.

W trakcie własnej wojny domowej, 29 kwietnia 1918 roku Finowie uchwycić Wyborg, zorganizować ludobójstwo wszystkich ludzi, którzy nie mówią po fińsku (emerytowany wojskowy, licealiści w postaci rosyjskiej, nawet Polacy). Trzy tysiące ludzi umiera.

15 maja 1918 r. Rząd fiński wypowiedział wojnę Rosji Sowieckiej. Jego wojska zajmują, w szczególności, Rosjan, od 16 wieku, Pechenga, zmienić nazwę tej wioski w «Petsamo». Później odkryjemy tutaj duże złoża rudy niklu, od 1935 roku rozpocznie się ich rozwój przemysłowy przez anglo-amerykańskie korporacje.

Fiński wojskowy częściowo blokuje Piotrogradu, przyczyniając się do pierwszego wielkiego głodu w mieście (z jego ofiar, a także «czerwonego terroru», są na uśrednionych

danych sto pięćdziesiąt tysięcy). W przypadku Mannerheim opracowywany jest plan «powstań narodowych», fińscy instruktorzy są przydzielani do tworzenia centrów rebeliantów. Jednak plany feldmarszałka na podbój wschodniej Karelii, Półwyspu Kolskiego, ofensywa przeciwko Piotrogradzie, Niemcy nie popierają. Po tragedii w Wyborgu, wszelkich wspólnych działaniach mających na celu obalenie rządu bolszewickiego wraz z Finami, Biała Armia również odmawia prowadzenia.

Do maja 1920 r. Część Armii Czerwonej eliminowała marionetkowe państwo północno-karelijskie. W październiku tego samego roku Finlandia i ZSRR podpisały Traktat Pokojowy z Tartu, zgodnie z którym Rosja traci część swoich terytoriów. Jednak w 1921 roku w Helsinkach rozpętała drugą wojnę rosyjsko-fińską, siłami partyzantów «leśnych» popełniania aktów sabotażu i zabijania zwolenników reżimu sowieckiego. Walka skończyła się w marcu 1922 r., Podpisano dokument, aby zapewnić nienaruszalność granicy sowiecko-fińskiej. Około 30 000 osób niezadowolonych z nowego zamówienia jedzie do Finlandii i, do końca lat dwudziestych, utworzone przez nie zbrojne grupy dokonują najazdów na terytorium Związku Radzieckiego.

Cokolwiek to było, nastrój w Finlandii nie wydaje się przyjazny dla rządu sowieckiego. Jego propozycja – usunięcie granicy z Leningradu kosztem Finlandii, w zamian za dwukrotną wielkość obszarów wschodniej Karelii. Wynajem wyspy Hanko

w celu utworzenia radzieckiej bazy wojskowej. Rozbrojenie i rozbiórka «linii Mannerheim» na przesmyku karelskim. Finlandia odrzuca te warunki. Operacje wojskowe rozpoczynają się po dostarczeniu ultimatum, 30 listopada 1939 r., Z ostrzału (statki floty bałtyckiej) i bombardowania Helsinek. Związek Radziecki jest wyłączony z Ligi Narodów. Kraje europejskie zaopatrują Suomi w broń, w tym bezpłatnie (350 samolotów, 500 dział) i wolontariuszy. Przez dwa miesiące kolumny żołnierzy radzieckich poruszających się po leśnych drogach są ścięte przez fińskich narciarzy, otoczone i zniszczone. To już nie jest Halkin Gol. W lutym, maksymalna nasycają żołnierzy z ciężkiej artylerii, czołgów, zwiększenie normy kieszonkowe na wyżywienie, Związek Radziecki czyni postępy w przełamywaniu Linia Mannerheima; 13 marca oddziały radzieckie wkraczą do Vyborg. Świat kłamie. Nieodwołalne, poważne straty ZSRR – 130 000 osób, 650 czołgów, 640 samolotów; Finowie – 27 000 osób, z 450 000 uchodźców, 62 samolotów. Z fińskiej niewoli powraca 4 354 osoby, które są filtrowane przez NKGB GUGB. 450 z nich zostaje zwolnionych, reszta otrzymuje od 5 do 8 lat obozów.

Ta operacja wojskowa mogłaby mieć szczególne znaczenie, gdyby ZSRR utrzymywał Petsamo (Pechenga) z zapasami rudy niklu, bardzo potrzebną przemysłowi militarnemu Niemiec. Jednak społeczność międzynarodowa, w tym przede wszystkim Wielka Brytania, jest zdecydowanie przeciwna. Obszar Petsamo wraca do Finów i organizuje dostawy niklu na wielką skalę do

krajów Osi.

Pechenga dołączy do Federacji Rosyjskiej dopiero w 1944 roku.

Wśród zalet w szkoleniu bojowym, po tak ostrej szkole, jest zniesienie instytucji komisarzy politycznych, doświadczenie przełomowych stałych umocnień, zimą wojny jako całości, jak również powrót do produkcji pistoletem maszynowym (PPD, PCA).

Wady, oprócz najcięższych strat – w imieniu rządu niemieckiego, że rozumie, co do zasady, można osiągnąć wszechstronny sukces w wojnie z «kolosem na glinianych nogach.»

Linia kropkowa w Mannerheim

Haubica B-4, kaliber 203 milimetrów. Główny bohater wojny fińskiej. Nazwisko «Stalin's Sledgehammer» lub «Karelian Sculptor», ponieważ ten instrument zamienia fińskie kropki w rodzaj awangardowych posągów. Parametry fińskich DOT są «miliony»: długość wynosi około 40 metrów, grubość ścian z żelbetu wynosi 2 metry. Wynik działania B-4 – jeśli nie penetracja ścian, to psychologiczny wpływ na obrońców DOT. Wiele z nich, po długotrwałym bombardowaniu B-4, oszalało

Wjazd państw bałtyckich do ZSRR

W październiku 1940 r. Związek Radziecki zachęca Estonię, Łotwę i Litwę, na podstawie porozumienia o wzajemnej pomocy, do rozmieszczenia kontyngentu wojskowego 25 000 żołnierzy na ich terytorium w celu obrony przed hitlerowskimi Niemcami. Jest już jasne, że Armia Czerwona jest skłonna do osiągnięcia swoich celów, niezależnie od strat. Dwa tygodnie później rządy tych krajów są oskarżane o zмовę z Niemcami (co częściowo jest prawdą), represje wobec cudzoziemców (Polaków itp.) I zmieniają się. Latem 1940 roku, po wynikach ogólnopolskiego głosowania, republiki są tworzone przez rządy komunistyczne i przyjmują deklaracje członkostwa w Związku Radzieckim; które są natychmiast zatwierdzane przez Radę Najwyższą ZSRR.

Według dokumentów NKWD z 17 czerwca 1941 r. Na Litwie – 5663 osób, głównie tajnych funkcjonariuszy policji i «klasycznych kapitalistów», podlegało konkluzjom – odpowiednio 10186, Łotwa, 5624 i 9547, Estonia – 3179 i 5979.

Prezydent Litwy Antanas Smytona mądrze wyjeżdża do Niemiec, następnie do Szwajcarii i Stanów Zjednoczonych. Jego estoński odpowiednik Konstantin Päts zostaje deportowany wraz z rodziną na Syberię, otrzymuje 25 lat obozów, od 1942 r. Przebywa w więzieniu kliniki psychiatrycznej, zmarł tam w 1956 r. Szef Łotwy, Karlis Ulmanis przekonuje ludzi, że "przyjaciele przyszli", aktywnie współpracuje z nowym, pro-

sowieckim rządem, aw szczególności publikuje "Ustawę o walce z rujnowaniem". Nieco później zaczyna rozumieć sytuację, prosi Kreml o pozwolenie na wyjazd do Szwajcarii, ale ostatecznie trafia do obozu NKWD koło Krasnowodska (Turkmenistan), gdzie w 1942 r. Umiera.

II wojna światowa

Zawód Polski

Polska zakupiona kosztem Niemiec na mocy Traktatu Wersalskiego (Prusy Zachodnie i część Śląska), kolidować z Rzeszy do Prus Wschodnich połączyć z, «kolebka niemieckiego militarizmu», to święte centrum. Po negocjacjach w sprawie ustanowienia korytarza lądowego lub przynajmniej tranzytu towarów przez Polskę bez przeszkód biurokratycznych, 01 września 1939 w tym samym czasie rozpoczyna inwazję z Niemiec, Słowacji i Prus. Polskie Siły Powietrzne, które istniały przez trzy dni, zestrzeliły 130 samolotów Luftwaffe. 22 września rozpoczyna się bombardowanie Warszawy 1150 samolot spadł 4.500 ton bomb, a 28 września polska komenda wojskowa (rząd cywilny bierze schronienia we Francji) podpisali dokument kapitulacji.

17 września wojska radzieckie wkroczyły do Polski, by odbudować Białoruś Zachodnią i Zachodnią Ukrainę, zdobyte podczas wojny rosyjsko-polskiej w 1920 r., Aby chronić odpowiednio Białorusinów, Ukraińców i Żydów. Podstawowa idea: czy Polska ewincies odwagę w konfrontacji z Hitlerem, ona aktywnie pomóc Francję i Anglię, Wehrmacht spotyka godnego odpalenie, ze Związku Radzieckiego respektowane status quo.

Oczywiste zwycięstwo Niemców, skłonne oczywiście do zajęcia całego terytorium, oznacza wejście do gry Armii Czerwonej.

Część Polski – region Wilna (Wilno) z 490 tysiącami mieszkańców zostaje przeniesiona na Litwę. Niektóre terytoria przechodzą na satelitę Niemiec – Słowacją. Odrzucono akceptację obywatelstwa radzieckiego 78 000 uchodźców (w tym Żydów) z Niemiec okupowanych przez Polskę, deportowanych lub otrzymujących 20 lat obozów.

Straty stron: Polska – trwałe 63 000 żołnierzy i oficerów w walce z Wehrmachtem, 420000 w niewoli niemieckiej, 230.000 w ZSRR (szeregowców i podoficerów są zwolnieni do domów, w 1942 roku większość z nich, w porozumieniu z Anglii, pomijając Iran, dołącza do sił brytyjskich, tworząc armię generała Andersa lub Sikorskiego), a także 357 samolotów różnych typów. Niemcy – 15 000 zabitych, a także 319 samochodów pancernych i 285 samolotów (w wyniku wypadków lotniczych, obrony powietrznej i operacji myśliwskich). Radzieckie oddziały (RKKA) – 2000 zabitych, 17 czołgów i 10 samolotów. Polska: nieodwracalne straty w bitwach z Armią Czerwoną – 3000. Armia słowacka: 18 osób.

Tak więc w wojnie znalazła się Anglia i Francja, które były gwarantem bezpieczeństwa Polski, ale pierwsze sześć miesięcy walki na ich frontach prawie nie są prowadzone. Ulotki woła rozpraszać ulotki («confetti»), niż bomby, nad księgami wroga, «Nie strzelimy do ciebie, jeśli nie zastrzelisz nas».

Hitler interesuje się nie tyle na wyspie mglistego Albionu,

jak w rozległych angielskich domach. Nawet jeśli zdobędziesz Londyn, rząd przeniesie się na terytorium jednej z kolonii, a walka będzie trwała bezterminowo. Honorowy pokój z anglosaską, rasą nordycką, równy, zgodnie z przyzwoleniem Führera, samym Niemcom, wytyczenie terytoriów wpływów jest tym, czego chcą Niemcy.

Kraje Beneluksu

Dania i Norwegia. Grozi im zdobycie dwóch centrów władzy: Anglii i Niemiec. Dania dąży do protektoratu Niemiec, przywódcy kraju wydają rozkaz nie przeciwstawiania się inwazji; które miało miejsce w marcu 1940 r. i kosztowało życie trzynastu duńskich i dwóch niemieckich żołnierzy. Reich ma dobrą dostawcą produktów rolnych, kilkanaście okrętów, a także sześć tysięcy ochotniczych walczących na froncie wschodnim aż do jego rozpadzie w 1943 roku.

W kwietniu 1940 r. Niemieckie okręty wojenne zaatakowały wspieraną przez Norwegię Norwegię i do 16 czerwca tego samego roku opanowały ją. Nieodwracalną utratę ludzkich przeciwników są mniej więcej równe: 1400 Norwegowie i 60.000 więźniów, Brytyjczyków w 1800 roku, Francuzi i Polacy, 500 Niemców, około 4000 wojska sprzymierzone stracić łącznie 15 okrętów, w tym lotniskowiec, Niemcy – 34 dużych i 10 mały; straty te powodują, że operacja desantowa w Wielkiej Brytanii jest wątpliwa. W rezultacie, wojna podwodna Brytania straciła 485 statków, co stanowi jedną trzecią floty handlowej; Niemcy przeniesienia któregośkolwiek z jej 9 okrętów podwodnych.

10 maja 1940 w Belgii i Holandii otrzymują od niemieckich oskarżeń komenda ultimatum naruszenie neutralności – niezakłócony przepływ brytyjskiej samolotów nad jego

terytorium, jak również budowę skierowaną w kierunku Niemiec stałych umocnień. Nota wzywa Holandię, aby nie przeszkadzała wojskom niemieckim wjeżdżającym do kraju, a nie wrogom, które jednak już w tym czasie znajdują się już na terenie Holandii. Tamy rządowe i prośby o pomoc ser Brytyjczycy i Francuzi, ich Korpus Ekspedycyjny zaczynają podniesione, aby nawiązać połączenie z holenderskim.

Niemieccy spadochroniarze zajmują strategicznie ważny most z Rotterdamu, który pozwala niemieckim czołgom blokować wszystkie duże holenderskie oddziały piechoty. Pod groźbą bombardowania Rotterdamu żąda się żądań całkowitej kapitulacji państwa. Ultimatum jest akceptowana, jednak w wyniku jakichkolwiek błędów lub celowego działania 60 bombowców «Heinkel He 111» zrzut miasta 97 ton bomb. Holandia poddaje się pięć dni po wybuchu wojny. Utrata holenderskiej stronie 2330 żołnierzy i oficerów, 70 samolotów (68 «Typhoon» stracić RAF) oraz 2000 cywilów, Niemiecki – około 3000 żołnierzy, 275 samolotów.

Pomysł ambitnego niemieckiego oficera Erich von Manstein – superior numeru Attack (.. 4 miliony ludzi przed 3 miliony żołnierzy Wehrmachtu), wojska anglo-francuski przez górski (Belgia) Ardenach, z północy, zmusza małe, ale zgranym jednostek zbiornika, jest w pełni zrozumiały przez Fuhrer.

Inwazja Francji

Bitwa trwa nadal w sąsiedniej Belgii, gdzie połączone siły francuskie, angielskie, belgijskie i siły Wehrmachtu zbiegają się w dniach 10—11 maja. Po pierwsze, Niemcy naprawdę ambitna operacja zaczyna prawie awarii: w pobliżu Luxembourg zmotoryzowanej kolumny 41.000 sztuk sprzętu, zderzak w zderzak, stoi w korku 250 kilometrów. Jednak zdezorientowani sojusznicy i nie poddają tego lekkiego, pożądanego celu bombardowaniu. Wreszcie 1100 czołgów odrywa się od koncentracji piechoty i przedziera się przez serpentyny górskie do Belgii. Trzy dni później stalowe samochody z powozami wypełnionymi primitinem niemal bez przeszkód przekraczają granice Francji.

Z bitew tego okresu należy zauważyć pierwsze poważne bitwy czołgów w Hannut gdzie konwergentnego niemieckim 623 (głównie Panzor 1—2) i francuski (415 Reno, Hotchkiss praktycznie takie same) zbiorników. Niedociągnięcia niemieckich pojazdów opancerzonych zostały ujawnione – cienkie, 14,5 mm. pancerz i słaby 20 mm. pistolet, przeciwko 45 mm. pancerz i 37 mm. Czołgi Gunsów, Gochkis, których załogi, nawiasem mówiąc, składają się tylko z dwóch osób. Taktyka Panzerwaffe – bić pięścią stali, osiągając koordynacji radia i jasnych celów operacji, pokazuje wyższość nad przeciwnikami nie sposób umieścić Radia w zbiornikach

chwijny linię. Belgia poddaje się 28 maja, jej siły zbrojne znikają z walki. Miejsca bitew przenoszą się do francuskiego Dunkierki. Ruch niemieckiego panzerwaffe jest utrudniony przez nierówny teren; Nie aspirują również do wejścia w strefę działania brytyjskiej artylerii morskiej dużego kalibru. Otoczony przez wojska anglo-francuski, wykorzystując złej pogody, która zapobiega operacji lotniczych, ewakuowano drogą morską, pozostawiając wroga wszystkie ich maszyny budowlane. Pomysł stworzenia tutaj trampoliny, drzazgi w ciele faszystowskiej Europy kontynentalnej, nie jest brany pod uwagę.

Włochy wkraczają w wojnę po stronie Niemiec; chociaż jej trzysta tysięcy wojska nie ma wiele sukcesów, to zdecydowanie demoralizujące Francuzów i 21 czerwca w Las Compiègne, w tym samym miejscu, gdzie 20 lat temu podpisano traktat wersalski, ogłasza kapitulację Francji.

Utrata Belgii: 6000 osób na stałe, 202.000 więźniów i 112 samoloty, Francja 84 000 zabitych, 1,8 mln (większość więźniów wysłano do pracy przymusowej w Niemczech), 50 samolotów.. Wielka Brytania – 68 000 osób, około 1000 samolotów, 64.000 szt pojazdów, Niemcy – 18.000 żołnierzy i funkcjonariuszy danych niemieckich i szacuje 45.000 brytyjskich historyków 432 samolotów. Oprócz rozwoju gospodarki francuskiej, Niemcy odbiera 2000 bojowe gotowe zbiorniki (wykorzystane przeciwko partyzantom lub zamienione dział samobieżnych), 1400 samolotów i siedem tysięcy francuskiej Ochotniczej Legii. Część marynarce,

w celu zapobieżenia jej zdobycie przez Niemców, wraz z 1200 marynarzy zniszczył brytyjski samolot («Katapulta» praca), pozostałe okręty zatopiły francuskiego się w 1942 roku. «Katapulta», w połączeniu z preferencją dla brytyjskiego swoich żołnierzy podczas ewakuacji z Dunkierki doprowadziło do niechęci francuskiego wojska w koloniach Francji (Syria, Senegal, Liban), aby przyłączyć się do walki przeciwko państwom Osi, aw niektórych przypadkach, aktywny opór aliantów.

Tymczasem złoto francuskiego Narodowego Banku Polskiego, na pancernik «Richelieu», June 19, 1940, opuszczeniem portu Brest i kierując się do Senegalu. Dołączył do niego metale szlachetne z Polski, Belgii i Holandii. Później ten urok wpada w ręce Amerykanów i powraca dopiero siedem lat później, zgodnie z planem Marshalla, w formie pożyczek dla wyłącznie amerykańskich towarów.

(85%) z Bukowiny 0,8 mln. Ludzie nie doświadczają podobnego do jego postawy, są entuzjastyczni bez aneksji.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.